ille feciſſet. mox ab illa cognitus ne
quaquã ipſam ꝓpter nimiã maciē
cognouit Cui dixit Pelagia Hēs
ne epm̄ Et ille etiã dñe Et illa oret
ꝓ me ad dominũ qꝛ vere chriſti a/
poſtolus eſt. Recedens aũt die ter
tia ad eius cellam rediit. et cum ad
hoſtiũ percuſſiſſet ⁊ nullus ſibi ape
ruiſſet feneſtram aperuit et mortu
um vidit. currēs qꝫ cum hoc epiſco
po nunciaſſet epũs ⁊ clerus omēs
qꝫ monachi cõuenerunt. vt tam ſan/
cto viro exequias celebrarēt Cũqꝫ
de cella corpus ei⁹ extraxiſſent rep
pererũt ꝙ mulier eſſet et plurimum
admirantes deo gratias reddide
runt et corpus ſanctũ honorifice ſe
pelierunt. Obiit aũt die octauo in/
trante octobre circa annos domi/
ni. z 8 o.

De ſancta Margarita dicta Pela/gius.

Margarita dicta Pelagius
virgo pulcerrima diues et
nobilis tanta fuit parentũ
ſolicitudie cuſtodita ⁊ optimis mo
ribus inſtructa tãtaqꝫ pudicicie ho
neſtate vigebat ꝙ ab homib⁹ mo/
dis omnibus renuebat videri De/
niqꝫ a quodam adoleſcente nobili
in cõiugium querit. et vtriuſqꝫ parē
tis aſſenſu cũcta nuptiis neceſſaria
cum immenſa diuiciarũ et deliciaꝝ
gloria preparant. Cũ vero nupti
arũ dies aduenıſſet ⁊ iuuenes ⁊ pu
elle et cũcta ſimul nobilitas añ tha
lamũ iam paratũ nuptiaꝝ feſta cũ
gaudio celebrarent vgo deo inſpi/
rante cõſiderãs damnũ vginitati
tam damnoſis plauſib⁹ comparari
ꝓſtrata in terrã cũ lacrimis gloriã
virginitati ⁊ nuptiarũ moleſtias
tanta in corde ſuo cõpenſatione vi
brauit ꝙ omnia hui⁹ vite gaudia
quaſi ſtercora reſpuebat. Unde il
la nocte a viri cõſortio ſe abſtinens
media nocte deo ſe recommēdans
tonſis crinibus in viri habitu clam
aufugit Longe autē ad quoddam
monaſterium veniens. ⁊ fratrē Pe
lagiũ ſe appellans ab abbate rece
ptus eſt et diligenter inſtruct⁹ Qui
tam ſancte ac religioſe ſe habuit ꝙ
defuncto ſanctimonialium ꝓuiſore
de ſenioꝝ conſilio ⁊ abbatis impe
rio licet inuitus monaſterio vginũ
eſt prelatus Cum ergo eis non ſo
lum corpoꝝ neceſſaria ſed etiã ani
marũ pabula cõtinue ⁊ inculpabilit
miniſtraret. dyabolus ei inuidens
ſtuduit qualiter ꝓſperum eius cur
ſũ obiectu criminis impediret. Nã
vnã virginē que pre foribus erat i
adulteriũ traxit ⁊ intumeſcente vte
ro cũ iam celari non poſſet tantus
pudor et dolor omnes virgines et
monachos vtriuſqꝫ monaſterii cõ
ſternauit ꝙ ſolus Pelagius vtpo/
te eorũ familiaris atqꝫ prepoſit⁹ ſi
ne iudicio et examinatiõe ab omni
bus cõdemnat. Qui foras cũ igno
minia pellit et i quodam rupis ſpe
cu recludit. ſibi qꝫ monachorũ ſeue
riſſimus deputat qui ſibi panē or
deaceũ ⁊ aquam tenuiſſime miſtra
ret q̄bus geſtis monachi receſſerũt
et ſolũ ibi Pelagiũ ibi reliquerunt
At ille patienter omnia ſuſtinēs in
nullo turbat⁹ fuit. ſed gratias ſem
per deo referēs per ſanctoꝝ exem
pla ſe cõtinue cõfortabat Tandē cũ
finem adeſſe cognouiſſet abbati et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

monachis ſic mandauit Nobili or
ta ex genere margarita i ſeculo di/
cta fui q̄ vt pelag⁹ tentationū trāſ
irem. pelagius mihi nomē impoſui
Vir ſum nō ꝑ deceptione mentita
qđ factis oſtendi De crimine virtu
tē obtinui. penitentiā innocens egi
Jam queſo vt quā viri feminā naſ
cierūt ſancte ſorores ſepeliāt Et ſit
expiatio iuuētutis oſtenſio morien
tis vt femine virginē recognoſcant
quā calūniatores adulterꝫ iudica/
bāt His auditis monachis et mo
nialib⁹ ad ſpeluncā currentib⁹ pela
gius a feminis femina et virgo in/
tacta ↄgnoſcit͛ et cūctis penitētiaꝫ
agentib⁹ in monaſterio virginum
honorifice ſepelitur.

De ſancta Tayſi

Tayſis meretrix ſicut in vi/
taſ patrum legitur tāte pul
critudis extitit vt multi ꝑ/
pter eā venditis ſubſtācijs ſuis ad
vltimā pauptatem deuenirēt Sed
et amatores ſui pre zelo litib⁹ inter
ſe ↄſertis frequenter puelle limina
ſanguine iuuenū replebāt. Qđ au/
diens abbas paſunti⁹ ſumpto ha/
bitu ſeculari et vno ſolido ꝑfectus
eſt ad eā in quandā ciuitatē egipti
Dedit qꝫ ei ſolidū quaſi ꝑ merce/
de peccandi. Illa accepto ꝑcio ait
illi Ingrediamur ſimul in cameraꝫ
Cū qꝫ eſſet ingreſſus et lectuꝫ veſti
bus precioſis ſtratū aſcendere inui
taret͛. dicit ad illam Si eſt interius
cubile in ipm eamus Illa aūt dixit
Eſt qđdam cubiculū vbi nullus in
gredit͛ Si vero deū times nō eſt lo
cus qui ei abſcondat͛ Qđ ſenex au
diens dixit ei Et ſcis eſſe deū? Cuꝫ
qꝫ illa reſpondiſſet ſe ſcire deū et re
gnū futuri ſeculi necnō et tormēta
peccatorum Dixit ei Si ergo noſti
cur tantas animas ꝑdidiſti? Et nō
ſolū ꝑ tua ſed pro illorꝫ redditura
rōnēꝫ dānaberis Illa vero hec au
diens ꝓuoluta ad pedes paſuncij
cū lacrimis exorabat dicens Scio
eſſe penitentiā pater. et confido re/
miſſionem te orante ſortiri Tm̄ pe
to trib⁹ horis inducias et poſt hec
quo iuſſeris ibo ⁊ quecūqꝫ precepe
ris faciam Cūqꝫ locū illi abbas cō
ſtituiſſet vbi venire deberet illa ac/
ceptis omnibus quecūqꝫ ex pecca/
to lucrata fuerat. platiſqꝫ in mediā
ciuitatē populo expectāte igne cō/
buſſit clamans Venite omnes qui
peccaſtis mecū et videte q̄uo ea q̄
mihi contuliſtis exuram Erat autē
preciū auri librarꝫ .400. Que cum
omnia incendiſſet ad locū quē ab/
bas ei conſtituerat perrexit. Quam
ille reperto virginum monaſterio
in cellulam recludens oſtium celle
plumbo ſignauit. et paruum reliq̄t
foramen ꝑ quod ei victus modic⁹
inferret͛ Juſſitqꝫ ei omnib⁹ diebus
parū panis et paululū aque a cete
ris miniſtrari Cū aūt ſenex diſcede
ret. ad eū ait tayſis Quo pater iu/
bes vt ex naturali meatu meam a
quam effundam? Et ille In cella ſi
cut digna es Cūqꝫ iterum quomo
do deberet deū orare inquireret re
ſpondit. Non es digna nominare
deū neqꝫ in labijs nomē trinitatis
adducere. nec ad celum manus ex
pandere q̄m labia tua iniquitate

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf